

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-26S/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4022200454
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2023:4022200454.4

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: BlackBerry, s.r.o., Žižková č. 9, 811 02 Bratislava, IČO: 47 154 675, právne zastúpeného: JUDr. Ing. Peter Slávik, PhD., advokát a konateľ TAX LAW, s. r. o., Břeclavská č. 3, 901 01 Malacky, IČO: 53 160 657, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 5. augusta 2022, č. 102182099/2022, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Súd návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 19. októbra 2022 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Správnu žalobou podanou dňa 19. októbra 2022 na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 5. augusta 2022, č. 102182099/2022 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“), v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Nitra, pobočka Nové Zámky (ďalej len „prvostupňový orgán“) z 8. februára 2022, č. 100266858/2022 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správne daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán podľa § 68 ods. 5 daňového poriadku vyrubil daňovému subjektu – žalobcovi - na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2019 rozdiel dane v sume XX XXX Eur tak, že daň vyrubenú daňovým priznaním v sume X XXX,XX Eur zvýšil na sumu XX XXX,XX Eur. Žalobca žiadal, aby súd podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. e), písm. g), ods. 4 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie, prvostupňové rozhodnutie i Protokol prvostupňového orgánu zo dňa 4. októbra 2021, č. 101854300/2021, a priznal mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V rámci označenej správnej žaloby žalobca zároveň navrhol, aby súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) SSP. Svoj návrh odôvodnil s poukazom na to, že žalobcovi bol dovyrúbený rozdiel na dani vo výške XX XXX Eur, pričom jeho základné imanie tvorí peňažné imanie vo výške X XXX Eur. Vzhľadom k tomu by okamžitým výkonom rozhodnutia hrozila závažná ujma predĺženia v zmysle § 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Žalobca v súvislosti so zohľadnením základného imania poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline z 15. augusta 2013, sp. zn. 20S/62/2013. Ďalej argumentoval tým, že je riadne podnikajúci subjekt, ktorý si plní svoje povinnosti, je zamestnávateľom, platí mzdy, odvody a dane, vrátane dane z pridanej hodnoty. Konštatoval, že chce naďalej podnikáť, ale v prípade výkonu rozhodnutia by všetky označené činnosti vo verejnom záujme boli ukončené. Žiadal súd, aby mohol ďalej podnikáť, čo by však podľa neho bez priznania odkladného účinku žaloby nebolo možné. Medzi výkonom činnosti žalobcu a dôsledkami rozhodnutia je podľa neho zjavný nepomer, ktorý vytvára neprímeraný negatívny následok pre žalobcu. Okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda a finančná škoda, ako aj nenapraviteľný

následok, pričom priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, nejde len o dôvody všeobecnej povahy a nedôjde ním k zásahu do práv tretích osôb.

3. Podaním doručeným krajskému súdu dňa 17. mája 2023 sa k navrhovanému odkladnému účinku žaloby vyjadril žalovaný, ktorý návrh žalobcu žiadal zamietnuť, pretože žaloba je podľa neho v celom rozsahu nedôvodná. Podľa neho nenastali žiadne zákonné dôvody na takýto postup a žalobca nepreukázal relevantnými dôkazmi opodstatnenosť svojho návrhu. Žalovaný navrhol, aby súd návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nevyhovel.

4. Na základe § 3 ods. 1, ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 1. júna 2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Nitre na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec, v ktorej rovnako došlo k prechodu výkonu súdnictva, bola dňa 7. júna 2023 náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie do senátu 5S Správneho súdu v Bratislave.

5. Podľa § 185 písm. a) SSP správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

6. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhoví, uznesením ho zamietne.

7. Nevyhnutným procesným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je návrh žalobcu, ktorý tvrdí, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Ide o prejav dispozičnej zásady správneho súdneho konania, ktorá sa pri tomto procesnom inštitúte uplatňuje len vo vzťahu k žalobcovi, t. j. jedine žalobca je oprávnený takýto návrh podať. Výlučne žalobcu potom zaťažuje i dôkazné bremeno vo vzťahu k tvrdeným skutočnostiam, t. j. tento je povinný predložiť relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení o hroziacej ujme. Nie je potrebné preukazovať, že k ujme (či inému zákonom definovanému negatívne následku) už reálne došlo, postačuje hrozba, že táto nastane a dosiahne zákonom požadovanú intenzitu (závažná ujma, značná hospodárska alebo finančná škoda, vážny nenapraviteľný následok). Hrozba musí byť priama, reálna, a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. mája 2018, sp. zn. 7Sžsk/17/2018). Rovnako nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad. Ďalším predpokladom vydania takéhoto procesného rozhodnutia je, aby priznanie odkladného účinku pre tento zákonný dôvod nebolo v rozpore s verejným záujmom. Zároveň sa vyžaduje, aby žalovaný mal možnosť sa k návrhu na odkladný účinok správnej žaloby vyjadriť. Vzhľadom k tomu, že priznaním odkladného účinku sa až do právoplatnosti rozhodnutia správneho súdu vo veci samej pozastavujú všetky účinky napadnutého právneho aktu orgánu verejnej správy, čo znamená, že tento nemôže byť podkladom pre vydanie naň nadväzujúcich rozhodnutí alebo opatrení, a akékoľvek možnosti realizovať oprávnenia z neho plynúce sú vylúčené, teda sa ním prelamujú právne účinky právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy a zasahuje sa do princípu právnej istoty, je možné konštatovať, že ide o výnimočný inštitút, ktorého aplikácia má byť rovnako výnimočná, nevyhnutná, a jeho dôvody hodnoverne preukázané.

8. Pri rozhodovaní o návrhu na priznanie odkladného účinku súd každú vec posudzuje individuálne, pričom nemusí prihliadať na opodstatnenosť žaloby a v tejto súvislosti rozhodnutie vo veci samej nesmie prejudikovať. Rozhodujúcou skutočnosťou je osvedčenie hrozby závažnej ujmy, či iného vážneho nenapraviteľného následku, t. j. niektorého z možných negatívnych následkov uvedených v § 185 písm. a) SSP pre prípad okamžitého výkonu napadnutého rozhodnutia. V tejto časti správny súd poukazuje na závery uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. marca 2022, č. k. I. ÚS 132/2022-11, podľa ktorého „okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo písm. b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne

vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec vo veľkej miere závisí aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia.“

9. Správny súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) v kontexte uvedených procesných predpokladov skúmal, či tieto boli splnené, a zistil, že návrh žalobcu bol podaný, bol odôvodnený a žalovaný sa k nemu vyjadril. Vo vzťahu k dôvodnosti takéhoto návrhu však správny súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcu z 19. októbra 2022.

10. Žalobca svoj návrh na priznanie odkladného účinku, podaný ako súčasť správnej žaloby, odôvodňoval s poukazom na výšku svojho základného imania, riadne plnenie si povinností vo vzťahu k zamestnancom i vo vzťahu k plateniu daní, a na neprimeranosť následku výkonu rozhodnutia. Tvrdil, že právnymi následkami rozhodnutia mu hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda, finančná škoda i nenapraviteľný následok a že priznanie odkladného účinku by nebolo v rozpore s verejným záujmom.

11. Správny súd zastáva názor, že tvrdenia žalobcu uvádzané v návrhu sú veľmi všeobecné a nekonkrétne, navyše neboli nijakým spôsobom z jeho strany preukázané. Riadne plnenie povinností v súlade so zákonom, či už vo vzťahu k zamestnancom alebo k plateniu daní či odvodov, je právnou povinnosťou každej fyzickej i právnickej osoby, ktorej boli konkrétne povinnosti zákonom uložené. V tejto súvislosti nemožno hovoriť o nadštandarde, ale o základnej požiadavke, kladenej na konanie každého subjektu v právnom štáte. Správanie zahŕňajúce opak je porušením práva, je sankcionovateľné a neakceptovateľné. Tento argument preto nie je relevantný.

12. Pokiaľ ide o výšku základného imania žalobcu ako ďalší dôvod na priznanie odkladného účinku, je treba upriamiť pozornosť na to, že základné imanie je len počiatočným vkladom spoločníkov do majetku spoločnosti, je formou zabezpečenia jej prvotného fungovania, preto nemôže byť komplexným ukazovateľom hodnoty jej celkového majetku. Z Obchodného registra Slovenskej republiky síce vyplýva, že základné imanie žalobcu je X XXX Eur, správny súd z údajov z verejne dostupných zdrojov (A., A.) však zistil, že žalobca za rok 2022 dosiahol celkové výnosy vo výške XX XXX Eur, zisk XX XXX Eur a disponoval vlastným kapitálom vo výške XXX XXX Eur. Za rok 2022 jeho majetok dosahoval hodnotu XXX XXX Eur, z toho finančný majetok vrátane účtov v bankách XX XXX Eur. Argumentovať výškou základného imania za situácie, že spoločnosť vznikla v roku 2013, odkedy produkovala zisk a hromadila ďalší majetok v uvedenej výške, je preto neadekvátne, rovnako žalobcom namietaná neprimeranosť následku výkonu rozhodnutia v tejto súvislosti.

13. Vo vzťahu k uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 15. augusta 2013, sp. zn. 20S/62/3013, na ktoré žalobca poukazoval, správny súd v prvom rade uvádza, že ide o rozhodnutie z roku 2013, ktoré nebolo judikatórne potvrdené. Okrem toho žalobca vo svojej argumentácii prehliadol, že označený súd nevychádzal v odôvodnení svojho rozhodnutia výlučne z výšky základného imania spoločnosti, ale z pomeru medzi základným imaním a výškou vyrubenej rozdielu dane v predmetnom súdnom konaní, keď rozdiel dane predstavoval približne 18-násobok základného imania, čo ani zďaleka neplatí pre dané konanie. Odlišné skutkové okolnosti preto znemožňujú obdobný postup v danej veci.

14. Správny súd ďalej konštatuje, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu akýmkoľvek spôsobom hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda, finančná škoda či nenapraviteľný následok, v tejto súvislosti neoznačil ani nepredložil žiadne dôkazy a neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti. Taktiež neodôvodnil a neosvedčil žiadnymi dôkazmi, že výkonom rozhodnutia by mu bola znemožnená ďalšia podnikateľská činnosť, ani že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom a právami tretích osôb, a z čoho vychádzal, ak tvrdil opak. Celkovo je argumentácia žalobcu v otázke priznania odkladného účinku vágna a nepodložená, založená len na všeobecných tvrdeniach. Konštatovanie žalobcu, že tomu tak nie je, nemožno považovať za relevantnú argumentáciu.

15. Vzhľadom na to, že žalobca v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neoznačil ani neosvedčil základné predpoklady jeho priznania, teda priamu hrozbu závažnej ujmy a finančnej škody, či iný zákonom definovaný následok, ani skutočnosť, že jeho priznanie nie je v rozpore s verejným záujmom, neboli naplnené základné zákonom vyžadované predpoklady definované v ustanovení § 185 písm. a) SSP, preto správny súd, v súlade s § 188 SSP, návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

16. Toto rozhodnutie prijal správny súd v senáte pomerom hlasov 3 : 0
139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

(§

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustná kasačná sťažnosť [§ 439 ods. 2 písm. e) SPP].